

Димчо Дебелянов

От фронта

И тук, на новия бивак,
пак стария живот захвана –
ще се придвижваме ли пак,
или ще готвиме отбрана?

Не сме виждали сума дни
ни „Българан“, нито „Военни
известия“, а с тях сме ний
се не дотам осиротени.

А пръскат разни слухове –
агенция „Обоз“ не дреме –
ту близък мир ще изкове,
ту вест за боеве големи.

Французите били се уж
с бетон на „Круша“ укрепили,
а нейде вдясно от Кукуш
дошли им нам какви си „сили“.

В Швейцария се сбрали пак
мнозина тежки дипломати
и мислили кога и как
да кажат: „Стигате гранати,

да почнем с думи да гърмим,
та ако ни остане време,
ще поразмислим и решим
какво решение да се вземе!“

О-хо-хо-хооо! Ще има край
на края – стари хора викат...
Стоиле, матарата дай,
че ми засъхна пак езикът.

А после тичай и речи
на подпоручик Българанов
да дойде тук да излечи
и той сърцето си продрано.

Със тоя балсам от Петрич,

т.е. черничева ракия,
че и без тоя „теферич“
нас няма да ни има хич
в таз кървава неуправия...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6223>]